

- **آنتی بیوتیک ها:** دوز توگورو (داپوکستین) هنگام مصرف همزمان آن با کلاریترومایسین و اریترومایسین باید کاهش یابد و از مصرف همزمان آن با تلیترومایسین به دلیل خطر بروز سمیت اجتناب گردد.

- **ضد افسردگی ها:** مصرف همزمان توگورو (داپوکستین) با داروهای مهارکننده انتخابی بازجذب سروتونین (SSRIs)، داروی گیاهی علف چای (ST JOHN'S WORT)، دلوکستین، ضدافسردگی های سه حلقه ای (آمی تریپتیلین، نورتریپتیلین)، ونلافاکسین و مهارکننده های مونو آمین اکسیداز (MAOIs) مانند ایزوکربوکسازید، ترانیل سیپرومین و سلژیلین، باعث افزایش اثرات سروتونرژیک می گردد، این داروها تا یک هفته بعد از قطع مصرف توگورو (داپوکستین) نباید تجویز شود و همچنین از مصرف توگورو (داپوکستین) برای ۲ هفته بعد از قطع مصرف این داروها نیز باید اجتناب گردد.

- **ضد قارچ ها:** مصرف همزمان توگورو (داپوکستین) با کتوکونازول باعث افزایش غلظت پلاسمايي داپوکستین می گردد، در نتیجه از مصرف همزمان آن با کتوکونازول باید اجتناب گردد. دوز توگورو (داپوکستین) هنگام مصرف همزمان با فلوکونازول باید کاهش یابد. به دلیل افزایش خطر سمیت از مصرف همزمان توگورو (داپوکستین) با ایتراکونازول باید اجتناب گردد.

- **ضد ویروس ها:** از مصرف همزمان توگورو (داپوکستین) با آتاناناور، ریتوناویر و ساکوی ناویر به دلیل افزایش خطر سمیت باید اجتناب گردد و دوز توگورو (داپوکستین) هنگام مصرف با فوسامپرنوایر باید کاهش یابد.

- **اپر پیتانت:** دوز توگورو (داپوکستین) هنگام مصرف با اپر پیتانت باید کاهش یابد.

- **مسدود کننده های کانال کلسیم:** دوز توگورو (داپوکستین) هنگام مصرف با دیلتیازم و وراپامیل باید کاهش یابد.

- **آگونیست های گیرنده 5HT1:** مصرف همزمان توگورو (داپوکستین) با داروهای آگونیست گیرنده 5HT1 نظیر بوسپیرون، سوماتریپتان و ریزاتریپتان باعث افزایش اثر سروتونرژیک می شود. لذا تا یک هفته بعد از قطع مصرف آن نباید داروهای آگونیست گیرنده 5HT1 تجویز گردد و همچنین از مصرف توگورو (داپوکستین) برای ۲ هفته بعد از قطع مصرف این داروها باید اجتناب گردد.

- **لیتیم:** مصرف همزمان توگورو (داپوکستین) با داروی لیتیم باعث افزایش اثر سروتونرژیک می شود. تا یک هفته بعد از قطع مصرف آن نباید داروی لیتیم شروع شود و همچنین از مصرف توگورو (داپوکستین) برای ۲ هفته بعد از قطع مصرف این دارو باید اجتناب گردد.

- **سیلدنافیل، تادالافیل، واردنافیل:** از مصرف همزمان توگورو (داپوکستین) با این داروها باید اجتناب گردد.

این دارو فقط با نسخه پزشک قابل تهیه است.

چنانچه سؤال یا نکته مبهمی در مورد مصرف این دارو به نظرتان رسید، از پزشک یا دکتر داروساز خود سؤال کنید.

الف - توگورو چگونه اثر می کند؟

- توگورو از دسته داروهای مهارکننده انتخابی بازجذب سروتونین می باشد، که در درمان انزال زودرس به کار می رود.

ب - توگورو در چه مواردی استفاده می شود؟

این دارو برای درمان بیماری فعلی شما تجویز شده است، لذا از مصرف آن در موارد مشابه یا توصیه به دیگران جدا خودداری نمایید.

- انزال زودرس در مردان

نکاتی که باید قبل از مصرف توگورو به آنها توجه نمود:

پ - در چه مواردی باید از مصرف توگورو خودداری کرد؟

- در صورت وجود هرگونه حساسیت نسبت به داروی داپوکستین و یا سایر اجزای متشکله دارو؛

- سابقه ابتلا به بیماری های قلبی، دوقطبی، مانیا، افسردگی شدید، سنکوپ، صرع کنترل نشده، نارسایی متوسط تا شدید کبدی، نارسایی شدید کلیوی؛

از مصرف این دارو خودداری نموده و با پزشک خود مشورت نمایید.

ت - ملاحظات مصرف توگورو در دوران بارداری و شیردهی چیست؟

- توگورو در زنان استفاده درمانی ندارد و نباید مصرف شود.

ث - مواردی را که قبل از مصرف توگورو باید به پزشک خود اطلاع دهید، چیست؟

- اگر مبتلا به نارسایی کبدی، قلبی و کلیوی هستید؛

- اگر سابقه ابتلا به سرگیجه ناشی از افت فشار خون وضعیتی و سنکوپ دارید؛

- اگر سابقه خونریزی یا اختلالات لخته شدن خون دارید؛

- در صورت ابتلا یا ریسک ابتلا به گلوکوم با زاویه بسته؛

- در صورت ابتلا یا ریسک ابتلا به صرع و تشنج؛

و هرگونه شرایط پزشکی دیگر را به پزشک خود اطلاع دهید.

ج - در صورت مصرف همزمان چه داروهایی با توگورو، مطلع کردن پزشک مهم است؟

لطفا در صورت استفاده از هر نوع دارویی از جمله داروهای بدون نسخه و به ویژه مواردی که در زیر آمده است حتما پزشک و یا دکتر داروساز خود را مطلع نمایید.

- **فرآورده های حاوی الکل:** مصرف همزمان توگورو (داپوکستین) و الکل باعث افزایش اثر خواب آلودگی می گردد.

- **ضد دردها:** مصرف همزمان توگورو (داپوکستین) و ترامادول باعث افزایش علائم سروتونرژیک می گردد. لذا باید تا یک هفته بعد از قطع مصرف توگورو (داپوکستین) از مصرف ترامادول اجتناب گردد و همچنین از مصرف توگورو (داپوکستین) نیز تا ۲ هفته بعد از قطع مصرف ترامادول باید اجتناب گردد.

دراز کشیده قرار گیرد تا علائم اولیه همچون تهوع، سرگیجه و تعریق کاهش یابد. در این صورت از رانندگی و کار با وسایلی که نیاز به هوشیاری کامل دارند خودداری نمایید.

در صورت فراموشی مصرف یک یا چند نوبت دارو چه باید کرد؟

در صورت فراموش کردن یک نوبت از مصرف دارو به محض به یاد آوردن آن را مصرف کنید، اما اگر تقریباً زمان مصرف نوبت بعدی فرا رسیده است، از مصرف آن و یا دو برابر کردن مقدار مصرف بعدی خودداری نمایید.

در صورت مصرف بیش از مقدار توصیه شده چه باید کرد؟

- در صورت مصرف اتفاقی بیش از مقدار توصیه شده سریعاً به پزشک و یا مراکز درمانی مراجعه نمایید.

ح- مهمترین و شایعترین عوارض دارویی توگورو چیست؟

هر دارو به موازات اثرات درمانی ممکن است باعث بروز بعضی عوارض ناخواسته نیز شود، اگر چه همه این عوارض در یک فرد دیده نمی‌شود؛ در صورت بروز عوارض زیر یا هرگونه عارضه‌ای که در این برگه راهنما ذکر نشده است، با پزشک یا دکتر داروساز خود مشورت نمایید.

- **شایع:** نفخ شکمی، درد شکمی، خواب و رویاهای غیر معمول، آشفتنگی، اضطراب، بی‌خوابی، سرگیجه، خواب‌آلودگی، خشکی دهان، سوءهاضمه، گرگرفتگی، سردرد، افزایش فشار خون، اختلال تمرکز، بدخلقی، ضعف، تهوع، احساس خارش، اختلال عملکرد جنسی، اختلال خواب، تعریق، وزوز گوش، لرزش، اختلالات بینایی، استفراغ.

- **غیر شایع:** افکار غیر طبیعی، کندی ضربان قلب، ساییدن دندان‌ها به هم در خواب، گیجی، افسردگی، چشم درد، کاهش فشار خون، اختلالات خلقی، اتساع شدید مردمک چشم، افت فشار خون وضعیتی، خارش، بی‌قراری، ایست قلبی، سنکوپ، افزایش غیر طبیعی ضربان قلب، اختلالات در حس چشایی، سرگیجه.

- **نادر:** نیاز ناگهانی به اجابت مزاج، شروع ناگهانی خواب.

توجه: در صورت پیشرفت اختلالات روانی مثلاً تغییرات شدید خلق و خو، فوراً دارو را قطع نموده و به پزشک خود مراجعه نمایید.

خ- مشخصات دارو:

هر جعبه توگورو حاوی ۶ عدد قرص روکشدار خطدار (۱ بلیستر ۶ عددی) به همراه برگه راهنمای مصرف دارو می‌باشد.

د- شرایط نگهداری توگورو چیست؟

- دارو را در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد و دور از نور و رطوبت و در بسته‌بندی اصلی نگهداری نمایید.

- دارو را دور از دید و دسترس کودکان نگهداری نمایید.

- از مصرف داروهای تاریخ گذشته خودداری نمایید.

- از مصرف داروهایی که بلیستر آنها صدمه دیده‌اند، خودداری نمایید.

سایت اینترنتی: www.dorsadarou.com

رایانامه جهت ارتباط مشتری: customerservice@dorsadarou.com

Des.Lef.Dap/97.08/00

به بیماران توصیه می‌شود فهرستی از داروهایی که مصرف می‌کنند را همراه خود داشته باشند تا زمانی که یک داروی جدید را دریافت می‌کنند آن را به پزشک و یا دکتر داروساز خود نشان دهند.

چ- مقدار مصرف معمول توگورو چیست؟

مقدار مصرف هر دارو را پزشک معین می‌نماید. اما مقدار مصرف معمول دارو به شرح ذیل است:

درمان انزال زودرس در مردان ۱۸ تا ۶۴ سال:

- ۳۰ تا ۶۰ میلی‌گرم (یکبار در روز) ۱ تا ۳ ساعت قبل از آمیزش جنسی تجویز می‌گردد. تنظیم دوز با توجه به پاسخ و میزان علائم بهبودی پس از ۴ هفته (و یا ۶ نوبت مصرف) انجام می‌شود و در ادامه هر ۶ ماه یکبار مورد ارزیابی مجدد قرار می‌گیرد.

- در صورت مصرف همزمان داروهای اپریتانت، کلاریترومایسین، دیلتیازم، اریترومایسین، فلوکونازول، فوسامپرنایور، وراپامیل با این دارو حداکثر مقدار قابل مصرف ۳۰ میلی‌گرم، ۱ تا ۳ ساعت قبل از آمیزش جنسی می‌باشد.

- در صورت مصرف حداکثر دوز دارو (۶۰ میلی‌گرم) همزمان با مصرف داروهای مهارکننده آنزیم سیتوکروم P450 (CYP2D6) نظیر فلوکستین، بوپروپیون، سرتالین، دولوکستین، تربینافین، آمیودارون و کارودیلول باید احتیاط شود.

توجه: حداکثر دوز روزانه در بزرگسالان ۶۰ میلی‌گرم یک بار در روز می‌باشد.

توجه: این دارو در افراد زیر ۱۸ سال و بالای ۶۵ سال نباید مصرف شود.

نکات مهم در خصوص نحوه صحیح مصرف توگورو چیست؟

- قرص را با یک لیوان پر از آب میل نموده و از جویدن آن خودداری نمایید.

- این دارو را می‌توان همراه با غذا یا بدون آن مصرف نمود.

- دارو را به طور کامل بلعید و از خورد کردن، حل کردن یا جویدن آن خودداری نمایید.

- هرگز از مقدار تجویز شده توسط پزشک، تجاوز ننمایید.

- در ابتدای مصرف با این دارو ممکن است بیمار دچار افت فشارخون وضعیتی شود که به منظور جلوگیری از بروز آن مصرف آب کافی به بیمار توصیه می‌شود.

توجه: پیش از شروع مصرف این دارو، ضروری است بیمار از نظر افت فشار خون وضعیتی مورد پایش قرار گیرد. در صورت بروز افت فشار خون وضعیتی از مصرف این دارو خودداری شود.

- از مصرف بیش از یک بار در روز دارو خودداری کنید.

- از مصرف همزمان این دارو با فرآورده‌های حاوی الکل خودداری نمایید. افرادی که انزال زودرس در آنها تشخیص داده نشده است از مصرف این دارو خودداری نمایند.

- در صورت بروز افت فشار خون وضعیتی و سنکوپ، توصیه می‌شود که مایعات دریافتی بیمار به میزان کافی بوده و در حالت نشسته و یا

